

दृक्को जटिली भीमा द्विजिह्वः पृथिवी यती ।
कोरगिरिः चमा कान्तिर्नाभिः खाती च
लोचनम् ॥”

इति नानातन्त्रशास्त्रम् ॥

(पदादौ अस्य प्रथमोपन्यासे फलं शोभा ।
यदुक्तं उत्तरलाकरटीकायाम् ।

“हः शोभां णो विशोभां भण्यबमथ च यत्तसु
खं यस्तु युद्धम् ॥”

घः, पुं, (डयते उड्डीयते भक्तानां हृदयाकाशे
यः । डी + दाहुलकात् डः ।) शिवः ।
(डीयते आकाशमार्गे नभोगुणत्वादिति । डी
+ डः ।) शब्दः । नासः । इत्येकाक्षरकोषः ॥
वाङ्वाचिः । इति मेदिनी । डे, १ ।

ङङ्गरी, स्त्री, (ङं अरोचकादिजनितत्रासं
गिरिति नाश्रयतीति । गृ + अच् । निपातनात्
सुमागमः । ततो डीष् ।) प्रकविश्रेयः । तत्-
पर्यायः । डाङ्गरी २ दीर्घाक्षः ३ दङ्गरी ४

दङ्गरी ५ नामयुक्ती ६ रजदन्तफला ७ ।
अस्या गुणाः । श्रोतजलम् । रुचिकारिलम् ।
दाहपितासदीवाशो जायन्मसरोधनाशिलम् ।
तर्पणजम् । गौत्यजम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

दङ्गरी, स्त्री, (दङ्गरी एषोदरादित्वादात्मम् ।)
दङ्गरीफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

दप, इ क ड न संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(पुरा-आत्म-उभं च-सकं-सेट् ।) ऋह्वन्व-
वर्गैर्हतीयादिः । इ क ड, उभययते । न, उभ्य-
यति उभययते । अयमात्मनेपदीत्यर्थः । संहतौ
राश्रीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

दप, क ड न संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(पुरा-आत्म-उभं च-सकं सेट् ।) ऋह्वन्ववर्ग-
हतीयादिः । क ड, डापयते । न, डापयति
डापयते । पुनः पाठान्नेदुबन्धः । अयं आत्मने-
पदीत्यर्थः । संहतौ राश्रीकरणम् । इति दुर्गा-
दासः ॥

दव, इ क गोदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-
परं-सकं-सेट् ।) ऋह्वन्ववर्गहतीयादिः । इ क,
उभययति । गोदेः प्रेरणम् । इति दुर्गादासः ॥

दभ, इ क न सङ्गे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-
उभं-अकं-सेट् ।) ऋह्वन्ववर्गहतीयादिः । इ क,
उभययति उभययते । अयमात्मनेपदीति केचित् ।
सङ्गे राश्रीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

दमः, पुं, (ङं नीचयोनिवाद्य भीतिं मातीति । मा
+ कः ।) वर्षासङ्करनातिविशेषः । डोम इति
भाषा । सन्धाकाख्यां जेटात् जातः । इति
ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

दमरं, स्त्री, (न् + भावे अम् । मरं पलायनं
घातूनामनेकार्थत्वात् । उेन त्रासेन मरम् ।)
भीत्याप चायनम् । तत्पर्यायः । श्रमालिका २
विद्रवः ३ डिम्बः ४ । इति हारावली ॥ ६६ ॥

दमरः, पुं, (डेन भयेन मरो न्दतिविरम्यच ।)
मरचक्रादिभयम् । अक्षकण्डः । इत्यमर-
टीकायां छात्री । तत्पर्यायः । डिम्बम् ३

विद्रवः ३ । इत्यमरः । ३ । २ । १४ ॥ डिम्बः ४
विम्बः ५ दामरः ६ । इति भरतः ॥ (यथाह
गर्गः ।

“तल्लचयोः स्थिकेतुः स तु रुच्यः सुहृयावहः
प्रोक्तः ।

स्निग्धत्वाद्गक् प्राच्यां शास्त्राख्यो डमर-
मरकाय ॥”

दमरः, पुं, (डमित्ययत्तशब्दं कच्छतीति । क्
+ “नृगयाद्यच्च ।” उणां १ । ३८ । इति कु-
प्रत्ययेन निपातनात् वायुः ।) वाद्यभेदः ।
इत्यमरः । १ । ७ । ८ ॥ कपालियोगिवाद्यम् ।
इति भरतः ॥ श्रीबमथो गुटिकाहयाजमितः ।
इति सारसुन्दरी । (यथा, योगसारे २ परि-
च्छेदे ।

“वाद्यन् दमरं योगो यत्र कुत्राश्रमे स्थितः ॥”
चमत्कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दधनं, स्त्री, (डीयते आकाशमार्गे गन्त्यतेनेनेति ।
डी + करणे क्युट् ।) कर्षोरथः । (डी उ नभो-
गतौ + भावे क्युट् ।) नभोगतिः । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । ३८ ॥

दङ्गकं, स्त्री, वंशादिनिर्मितपात्रम् । डाला इति
भाषा । यथा,—

“त्रिप्रतश्च वष्टाधिकं दङ्गकं वल्लसंयुतम् ।
समोष्यं सोपवीतश्च सोपहारं मनोहरम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसखम् ॥

दवित्यः, पुं, काष्ठमयवृक्षः । यथा,—

“दित्यः काष्ठमयो हकी दवित्यस्तन्मयो वृक्षः ॥”
इति सुप्रशयाकरणे विभक्तिपादः ॥

(द्रववाचिसन्नाशशब्दविशेषः । यथा साहित्य-
दर्पणे । “द्रवशब्दा एक्यक्तित्वाचिनो हरि-
हरदित्यदवित्याद्यः ॥”)

दङ्गुः, पुं, (दङ्गति तापयति सर्वेश्वरीरमिति ।
दङ्ग + नृगयादित्वात् कुप्रत्ययेन निपातनात्
वायुः ।) दङ्गविशेषः । दङ्गुया इति मादार
इति च भाषा । तत्पर्यायः । लङ्गुचः २
लिङ्गुचः ३ । इत्यमरः । २ । ४ । ६० ॥ अस्य
गुणाः । गुरुत्वम् । विष्टम्बत्वम् । त्रिदोष-
शुक्रदृष्टिकारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

दङ्गुः, पुं, (दङ्गुः । एषोदरादित्वात् दीर्घः ।)
दङ्गुः । इति शब्दरत्नावली ॥

दङ्ग, स्त्री, (डीयते नभोमार्गे गच्छतीति । डी
+ अन्येष्पतीति डः स्त्रियां टाप् ।) डाकिनौ ।
इति मेदिनी । डे, १ ॥

डाकिनौ, स्त्री, (डाय भयदानाय अकति कुटिलं
ब्रजतीति । अक वक्रगतौ + इनिः । ततो डीष् ।)
कालीगणविशेषः । यथा, ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसखे ।
“साहस्य डाकिनौनाश्च विकटाणां त्रिकोटिभिः ॥”
(डाकाराणां सङ्घः । “खलादिभ्य इनिर्व्यक्तयः ॥”
४ । २ । ५१ । इत्यस्य वार्तिकोक्ता इनिः ।
डाकाराणां सङ्घः । इति सिद्धान्तकौमुदी ।)

डाङ्गरी, स्त्री, (दङ्गरी एषोदरादित्वादात्मम् ।)
दङ्गरीफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

डामरः, पुं, शिवोक्तशास्त्रविशेषः । (यथा,
काशीखण्डे । २६ । ७० ।

“डमडुमरहस्ता च डामरोक्तमहाकका ॥”

“डामरो डामरकण्यो नवाक्षरदेवौमन्त्रस्य
प्रतिपादको गन्धो महाराष्ट्रे सुप्रसिद्धस्तोत्रं
प्रतिपादितं मन्त्रमयं महच्छरीरं यस्याः ॥”

इति तट्टीका ।) स तु षड्विधः । तेषां
नामानि श्लोकसंख्या च यथा । योगडामरः

२३, ५३३ । शिवडामरः ११, ००७ । दुर्गाडामरः
११, ५०३ । सारसुतडामरः ६, ६०५ । ब्रह्म-
डामरः ७, १०५ । गन्धर्वडामरः ६०, ६० ।
इति चाराहीतन्त्रम् ॥ डमरः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ चमतकारः । यथा । भूतानां

डामरश्चमत्कारोऽनेति भूतडामरशब्दनिर्व-
चने निबन्धकारः । (गर्वः । आटोपः । यथा,
गीतगोविन्दे । १२ । २२ ।

“मम रुचिरे चिङ्गरे कुब भानद ! मानसज-
अजपामरे ।

रतिगलिते ललिते कुसुमानि शिखण्डि-
शिखण्डकडामरे ॥”

कोटचक्रविशेषः । यथा, समयान्ते ।
“अथातः संप्रवक्ष्यामि कोटचक्रमिहाद्यथा ॥”
इत्युपक्रम्य,—

“पञ्चमो गिरिकोटश्च षष्ठः कोटश्च डामरः ॥”
इत्युक्तवान् ॥

अस्य विशेषविधितः चक्रशब्दे द्रष्टव्यः * ।
क्षेत्रपालविशेषः । यथा, प्रयोगसारे ।
“भेदा एकोनपञ्चाशत् क्षेत्रपालस्य कौर्त्तितः ॥”
इत्युपक्रम्य,—

“टङ्कपाणिस्तथा चान्येष्टानवन्धुश्च डामरः ॥”
डालिमः, पुं, (दाडिमः एषोदरादित्वात् वायुः ।)
डालिमः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

डाहकः, पुं, त्रिपुरदेशः । इति भूरिप्रयोगः ॥
डाहुकः, पुं, दाह्यूपचर्ची । इति जटाधरः ॥

डिङ्गरः, पुं, डङ्गरः । क्षेपः । खलः । घूर्णः ।
सेवकः । इति शब्दरत्नावली ॥

डिङ्गिमः, पुं, (डिङ्गीति शब्दं मातीति । मा +
कः ।) वाद्यप्रभेदः । इत्यमरः । १ । ७ । ८ ॥

डिङ्गरीति ख्यातः । इति भरतः ॥ माहेश्वर-
दङ्गीति ख्यातः । इति सारसुन्दरी । (यथा,
महाभारते । ७ । १६३ । ४४ ।

“भेरीचाभ्यहन्यं दृष्टा डिङ्गिमांश्च वदहशः ॥”
डिङ्गिम इव आहतिरस्यस्येति । अर्घ्यं
आदित्वाद्च् ।) कृष्णपाकफलः । इति शब्द-
चन्द्रिका । यानी आमला इति भाषा ॥

डिङ्गिरः, पुं, (डिङ्गिरः एषोदरादित्वात् हस्य
डः ।) समुद्रफेनः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४३ ॥

डिङ्गिरमोदकं, स्त्री, (मोदयतीति । मुद् + क्युच् ।
डिङ्गिर इव मोदकम् ।) गृह्यणम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

डिङ्गिशः, पुं, टिङ्गिशः । टिङ्गिश् इति भाषा ।
(यथा, भावप्रकाशे पूर्वेखण्डे प्रथमभागे ।